

Avui es clou el Seminari d'Investigació organitzat per la Universitat de les Illes Balears. La darrera sessió, sobre la situació sociolingüística de les Illes, serà impartida en línia per Rosa Calafat.

La plaça de Prada viurà avui la tradicional nit de sardanes. La Cobla Casanoves encarregats de posar-hi la música. En acabat, fi de festa de l'UCE a l'Alberg amb la música de Ramon Gual.

«Muntanyes regalades són les del Canigó, que tot l'estiu floreixen, primavera i tardor»

DiaridePrada

22
agost
2022

www.uce.cat #ucestiu22

Joan Fuster, protagonista de diferents novetats editorials

Homenatge a Joan Fuster

La Universitat Catalana d'Estiu homenatja avui a l'intel·lectual de Sueca Joan Fuster. Ho fa en el marc del centenari del naixement de l'escriptor amb un acte anomenat *Joan Fuster i la vertebració nacional*. Als cent anys del naixement, en què intervindran la consellera de Presidència de la Generalitat de Catalunya Laura Vilagrà, el filòsof i escriptor valencià Xavier Serra i l'escriptor eivissenc Bernat Joan.

"Fuster posa en marxa el País valencià en tots els aspectes. El trobem rere de cada operació: des de fer que sorgira gent acadèmica de àrees com la sociologia i sociolingüística fins a l'aparició de Raimon o de la revista El Temps. Fuster està rere de tot el que es mou en direcció nacional al País Valencià des dels anys 60", explica Xavier Serra.

D'alguna manera, Fuster és el pare del terme modern de Països Catalans. "Convenç

als catalans de plantejar la qüestió lingüística i política en termes de Països Catalans. Aconsegeix que se'l creguin els anys 50 i 60 però a partir de la Transició el projecte deixa d'interessar als catalans i al País Valencià eixa posició queda derrotada". Tot i això, la idea de Països Catalans es manté, tot i que de vegades, de manera subjacent. "Ara es reclama insistentment un espai comunicatiu comú, que en realitat és un eufemisme de Països Catalans."

Diuen...

LlengüesUA

@LlenguesUA

Les nits de la @uce_cat a la plaça de #Prada són ben especials, i la d'anit, encara més, amb @MireiaBorja. Van fer vibrar i emocionar-se a tots els assistents. @ouiearap i @BPenalba són amor.

Miquel Saumell

@MiquelSaumell

Tot i que algú no hi va estar d'acord, ho vaig dir l'altre dia a Prada de Conflent, a la Universitat Catalana d'Estiu. La independència de Catalunya serà unilateral o no serà. Això sí, l'endemà s'haurà de negociar amb N com i quan es cobrarà el saldo a favor de CAT.

Òscar Palau

@opalaujust

L'exprimer ministre escocès Alex Salmond acaba la seva visita a terres catalanes amb una ofrena a la tomba de Pompeu Fabra al cementiri de Prada

Eva Descarrega

@DescarregaEva

Moltes gràcies a la @saciencies per l'excel·lent organització de la 35a Diada andorrana a la 54 @UCE_CAT de Prades amb ponències i debats interessants sobre l'Àrea funcional Andorra Pirineus.

LIVIS V

@lluitorcat

Les universitats públiques del Principat es comprometen a reforçar la Universitat Catalana d'Estiu de Prada

Activitats programades

DE LES 9 A LES 12 DEL MIGDIA

Dret (Aula 2 de l'Alberg)

Democràcia, minories i drets: visió multinivell (estat de la qüestió a Espanya, Europa i l'ONU). Tribunals Constitucionals i minories a Europa (de 9 a 2/4 d'11) Democràcies multinivell i minories nacionals (de 2/4 d'11 a 12)

Pensament (Tendal 3 de l'Alberg)

El pensament social i polític en la música catalana del segle XXI (de 9 a 12)

Història (Sala 2 Lido)

Governos en temps d'urgències: institucions revolucionàries i de ruptura als Països Catalans. Junes del Sexenni (de 9 a 10) Comitè Central de Milícies Antifeixistes (1936) (de 10 a 11) Col·loqui (d'11 a 12)

Llengua (Tendal 2 de l'Alberg)

La lexicografia catalana. Ecologia del llenguatge (de 9 a 10) El Diccionari català-valencià-balear (de 10 a 12)

Música (Cinema)

Música i guerra. En la guerra i en la pau, cantem! (de 9 a 12)

Història de l'Art (en línia)

«Tot art és política?». El valencianisme en l'imaginari visual de Josep Renau (de 9 a 2/4 d'11) Antoni Muntadas: art, media, social sciences (de 2/4 d'11 a 12)

Cursos de Formació Cultural (Casal del Conflent)

Iniciació a la llengua. Llengua catalana. Nivell mitjà (de 9 a 2/4 d'11) Llengua catalana. Nivell superior (d'11 a 12)

A LES 12 DEL MIGDIA

Actes i commemoracions (cinema)

Joan Fuster i la vertebració nacional. Als cent anys del naixement

DE LES 3 A LES 5 DEL CAPVESPRE

Seminaris d'investigació – Universitat de les Illes Balears (Tendal 2 de l'Alberg)

«Situació sociolingüística a les Illes Balears. Anàlisi comparativa en els Països Catalans» (de 3 a 5)

Jornades

XIII Jornades de la Fundació Josep Irla «Rellançar la nació: llengua, indústria, sobirania» (a les 4) (Sala 2 del Lido)

Cursos de Formació Cultural

Iniciació als Països Catalans «L'exili». Andorra (de 3 a 4) (tendal 1 de l'Alberg) Introducció a la llengua occitana. La literatura occitana al Llemosí, de l'època dels trobadors al segle XXI (de 3 a 4) Introducció a l'occità: sociolingüística, dialectologia i aprenentatge pràctic (de 4 a 5) (sala petita de l'Alberg) Coneixement de Catalunya Nord «Catalunya Nord: identitat vella i sempre nova» La identitat catalana existeix encara al segle XXI al nord? (de 3 a 2/4 de 4) (sala gran de l'Alberg) Gentilis i catalanitat de Catalunya Nord (de 2/4 de 4 a 4) (sala gran de l'Alberg)

Tallers

Muntanyisme (de 3 a 5) (Sense aula) — Cançons populars (de 3 a 5) (tendal 3 de l'Alberg) — Fotografia digital (de 3 a 5) (sala petita del Lido)

A LES 5 DEL CAPVESPRE

Actes i commemoracions (cinema)

Deep State vs qualitat democràtica i aspiracions nacionals

A LES 6 DEL CAPVESPRE

Fòrum Obert

Trivial musical (tendal 1 de l'Alberg) — Programa alternatiu cap a la independència de Catalunya. Proposta i debat (tendal 3 de l'Alberg) Presentació del llibre *Llengua i República. El manifest Koiné argumentat pel grup Koiné* (tendal 2 de l'Alberg)

A LES 9 DEL VESPRE

Espectacles (plaça de la Vila)

Cobla Casanoves

A LES 11 DEL VESPRE

Espectacles (Alberg)

Ramon Gual

Àrea de Pensament (del 22 al 23 d'agost)

El pensament social i polític en la música catalana del segle XXI

Pirat's Sound Sistema, La Gossa Sorda, Obrint Pas, Aspencat, Auxili, Zoo, Roba Estesa, Taverners o El Diluvi seran alguns dels grups i collectius musicals que ompliran les dues sessions del curs "El pensament social i polític en la música catalana del segle XXI". Mentre evolucionava el context polític de manera ben diferent a cada un del territoris, aquests grups anaven donant una resposta crítica en cada moment. L'exemple dels grups que van irrompre justament quan el PP governava al País Valencià, i la situació podia semblar en tots els sentits més adversa, mostren l'eficàcia cultural de la cançó en la feina de desgast del poder. Amb una sola cançó, La Gossa Sorda ridiculitzava tots els esforços institucionals per mantenir el segregacionisme lingüístic: "T'estime, t'estimo, t'estim". Amb ritmes de reggae i ska o amb qualsevol altra fórmula, aquests grups han posat en circulació alguns centenars de cançons amb lletres sarcàstiques i demolidores que la gent aprenia de memòria. Cançons que ridiculitzaven la parafernàlia de l'espanyolisme, envestien contra la corrupció o mostraven les disfuncions del sistema econòmic. No sembla que es tracti d'una tendència de curta durada, ni que pugui desaparèixer amb qualsevol canvi del context polític. Tot al contrari, el fenomen s'ha escampat i hi ha ara mateix grups nous que treballen en aquesta línia arreu dels Països Catalans.

Si som prou intel·ligents, ens aprofitarem de la festa. De la festa que tot plegat representa per a la llengua, i per a la política. Seria difícil de perdonar que una estúpida afecció a les barreres autonòmiques ens impedis fer rodar tot aquest cabal subversiu fàcilment compatible.

Almenys, així sabrem què cantar el dia que tot rebeni.

Xavier Serra

Coordinador de l'àrea de Pensament

Les fotos del dia

A l'esquerra, l'antic primer ministre escocès Alex Salmond ret homenatge a Pompeu Fabra amb una ofrena de flors. A la dreta, un altre dels protagonistes indiscutibles de la 54a Universitat Catalana d'Estiu: els àpats. El que es veu a la imatge correspon al dinar del diumenge 21 d'agost.

Acolorint la història

L'original d'aquesta fotografia era en blanc i negre. *Diari de Prada* n'ha recuperat el color.

Laura Aymerich, Lluís Llach, Teresa Rebull, Antoni Ortega, reinald Dedies i Miquel Mayol a l'UCE 68

Música en temps de guerra

La música i la guerra han estat dos fenòmens estretament lligats al llarg de la història. Els diferents episodis bèl·lics al món han generat i condicionat el repertori musical de les societats i comunitats afectades. La música ha il·lustrat, animat, honrat i plorat la remor de les armes de moltes maneres: des d'himnes, que han esdevingut nacionals, fins a l'expressió més sentida dels artistes. En els temps que vivim, malauradament, no som aliens a aquest fenomen, i a Prada tenim ocasió de parlar-ne. També ens fem ressò de les commemoracions d'enguany, com el 150è aniversari del naixement del compositor i director Joan Lamote de Grignon. La sessió d'avui tindrà lloc a la sala gran del cinema Lido.

Els secrets del *Deep State*

Darrerament ens hem familiaritzat amb uns conceptes nous, per exemple 'polícia patriòtica', 'clavegueres de l'estat', 'Catalangate', 'Deep State'... Què significa cada un dels termes i com es relacionen entre ells? Què té a veure tot plegat amb l'Operació Catalunya? És normal aquests tipus d'actuacions en un estat modern i democràtic? Aquestes són algunes de les preguntes que es mi-

ran de resoldre i de contextualitzar de manera històrica aquesta tarda a l'acte *Deep State vs qualitat democràtica i aspiracions nacionals*, que comptarà amb la presència del periodista Quico Sallés, el president d'Òmnium Cultural Xavier Antich i la presidenta de l'ANC Dolors Feliu. A més, Jordi Casassas actuarà de moderador. L'acte serà al Cinema Lido a les cinc de la tarda.

Carles Puigdemont contra l'espionatge

Dones nord-catalanes
Teresa Rebull

L'entrevista

Antoni Abat
Universitat Hebrea de Jerusalem

«Catalunya hauria de tenir el seu Tribunal Constitucional»

Teresa Soler, coneguda amb el cognom del seu marit Pep Rebull, va ser cantautora, pintora i activista. Va néixer a Sabadell el 1919 i de ben jove, el 1936, va entrar a militar a un partit polític: el POUM. Després dels Fets de Maig de 1937 va estar 8 dies detinguda en una txe-ca del PSUC. A inicis del 1939, va emprendre el camí de l'exili i es va establir a Marsella, on es va fer amiga d'André Breton.

Acabada la Segona Guerra Mundial es queda a París on coneix i fa amistat amb Jean Paul Sartre, Albert Camus i Georges Brassens.

El 1968 s'interessa per la Nova Cançó. El 1968 canta a l'UCE, on coincideix amb Lluís Llach, que esdevindrà un dels seus grans amics. Finalment, el 1969 debuta en solitari a la Guingueta d'Ix. Explica que canta per militància en favor de la llengua. La diferència generacional amb els altres cantants de la Nova Cançó fa que se l'anomeni l'àvia de la cançó. L'UCE va ser un dels seus escenaris habituals els anys 70 i 80. Va morir a 95 anys a Banyuls de la Marenda el 2015.

Teresa Rebull

Antoni Abat ha estat professor en diverses universitats europees. És a l'UCE per impartir la lliçó *Tribunals Constitucionals i minories a Europa* en el marc del curs de dret *Democràcia, minories i drets: visió multinivell (estat de la qüestió a Espanya, Europa i l'ONU)*.

En què consisteix el curs?

Faig una anàlisi de la necessitat que participin les entitats subestats als tribunals constitucionals, que són els que exerceixen de legislador negatiu o de poder constituent derivat. És a dir, que Catalunya, el País Basc o les altres comunitats autònomes tinguin la possibilitat de nomenar directament, sense control de l'Estat, alguns membres del Tribunal. Si no, en queda afectada la reputació: és com si en un partit de futbol, el Real Madrid sempre triés l'àrbitre.

La Constitució espanyola diferencia nacionalitats de regions. El dret a nomenar es podria cenyir només a les nacionalitats?

És complicat. Amb la reforma dels estatuts d'autonomia, moltes comunitats autònomes es defineixen a si mateixes com a comunitats històriques. Això fa que qualsevol possibilitat d'asimetria quedi diluïda. És fruit de la mateixa evolució del sistema. En el cas espanyol, actualment ens trobem amb una particularitat *de facto* no legislada, que és la quota catalana: sempre hi ha un membre del Tribunal que és català. Això no vol dir que tingui una sensibilitat especial, tot i que si

s'analitza el vot del jutge català a les sentències no polítiques es pot comprovar que el seu vot sempre va en un sentit que té més a veure amb el pensament majoritari a Catalunya.

Si la 'quota catalana' és d'un de dotze, si es fa una reforma com la que heu analitzat encara quedaria més reduïda.

Sí, esclar. Catalunya, País Basc i Galícia només podrien tenir una representació si hi hagués la voluntat política i ho acceptessin les altres comunitats, cosa que a l'estat espanyol actual és impossible. És un gol que ens van marcar quan van redactar la Constitució.

Les altres constitucions europees què en diuen d'això?

Depèn. Podríem pensar que un país descentralitzat hauria de tenir representació dels territoris als tribunals, però no sempre és així; hi ha estats unitaris com Suècia o Finlàndia, que donen representació a les minories lingüístiques.

Quina solució proposes per Catalunya?

Catalunya hauria de tenir el seu propi Tribunal Constitucional, fins i tot si seguim en el marc de l'estat espanyol.